

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 30. oktober 2013
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMANI
Sags nr.: 1302833
Dok nr.: 1320255

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 11. oktober 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (L 32) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 2:

"Når der i loven står skrevet "sundhedspersoner", hvem vil da indgå i den betegnelse?"

Svar:

I forbindelse med lov nr. 602 af 18. juni 2012, der trådte i kraft den 1. oktober 2012, blev anvendelsesområdet for lov om kunstig befrugtning udvidet, således at loven også omfatter sundhedspersoner og vævscentres virksomhed på området, hvor loven tidligere omfattede lægers virksomhed på området.

Begrebet sundhedsperson afgrænses som i sundhedslovens § 6, jf. bekendtgørelse nr. 913 af 13. juli 2010 af sundhedsloven, hvoraf det fremgår, at der ved sundhedspersoner forstås personer, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar. På nuværende tidspunkt er læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, ergoterapeuter, fysioterapeuter, bioanalytikere, kliniske diætister, radiografer, bandagister, kliniske tandteknikere, tandplejere, optikere, kontaktlinseoptikere og optometriste, fodterapeuter og social- og sundhedsassistenter omfattet, jf. bekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011 af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Ikke-sundhedspersoner, der ikke fungerer som medhjælp for en sundhedsperson, og som foretager en simpel insemination, er dermed ikke omfattet af lovens anvendelsesområde.

Nærværende lovforslag – L 32 – omhandler på den baggrund som udgangspunkt sundhedspersoner afgrænset som beskrevet ovenfor. Dog er det i forhold til en eventuel forlængelse af opbevaringsperioden for æg, jf. forslaget § 1, nr. 3, foreslået, at en sådan afgørelse træffes af en læge, idet det vurderes, at det bør være en læge, der vurderer, hvorvidt der er tale om alvorlig sygdom.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Anna Skat Nielsen